

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga (besedilo, vsebina zakonske določbe, ki je podlaga za izdajo uredbe)

Drugi in tretji odstavek 17. člena, enajsti odstavek 74. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04, 20/06, 39/06, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13).

2. Rok za izdajo uredbe, določen z zakonom

Zakon ne določa roka, sprememba pa je nujna zaradi prenosa tretjega poglavja direktive 2010/75/EU o industrijskih emisijah.

3. Splošna obrazložitev predloga uredbe, če je potrebna

Z veljavno Uredbo o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 73/05, 92/07 in 68/12) (v nadaljnjem besedilu: uredba), je bila v slovenski pravni red prenesena direktiva 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav, (v nadaljnjem besedilu: direktiva 2001/80/ES). Omenjena direktiva je bila spremenjena in integrirana v direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2010/75/EU). Zaradi uskladitve slovenskega pravnega reda z zahtevami te prenovljene direktive in za njen popolni prenos je treba spremeniti in dopolniti omenjeno uredbu.

Z direktivo 2001/80/ES in sedanjim tretjim poglavja direktive 2010/75/EU želi EU doseči izpolnjevanje ciljev Tematske strategije o onesnaževanju zraka. Zlasti nadaljnje zmanjševanje emisij žveplovega dioksida (SO₂), dušikovih oksidov (NO_x), prahu, ogljikovih oksidov in težkih kovin zaradi preprečevanja preseganj standardov kakovosti zunanjega zraka in posledično učinkovitega varstva ljudi pred znanimi tveganji za zdravje zaradi onesnaženosti zraka. Poleg zdravja ljudi je cilj direktiv in omenjene Tematske strategije tudi varstvo okolja – zlasti omejevanje onesnaženja zraka na velike razdalje in zmanjšanje zakisljevanja, eutrofikacije in prizemnega ozona, emisij težkih kovin vezanih na delce – v skladu z Göteborgskim protokolom in Protokolom o težkih kovinah h Konvenciji UNECE o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja.

Direktiva velja za velike kurilne naprave z vhodno toplotno močjo večjo ali enko 50 MW, ki zaradi izgorevanje goriv znatno prispevajo k emisijam onesnaževal v zrak. Države članice EU in upravljavci velikih kurilnih naprav pridobivajo na področju zmanjševanja in spremljanja (monitoringa) teh emisij zaradi omenjenih direktiv in njihovih predhodnic bogate izkušnje že več kot 25 let, kar se z novo direktivo 2010/75/EU in drugimi direktivami, ki urejajo energetske učinkovite rabo energije in podnebne spremembe še nadgrajuje.

Za izvajanje določil direktive, ki se nanašajo na spremljanje emisij, se poleg omenjene uredbe v nacionalnem pravnem redu uporablja tudi ustrezni predpis o monitoringu teh emisij (Pravilnik o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08).

4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona

V Sloveniji smo imeli konec leta 2013 18 velikih kurilnih naprav, ki so bile v upravljanju sedmih upravljavcev in sicer: Termoelektrarna toplotna Ljubljana, Energetika Ljubljana, Termoelektrarna Šoštanj, Termoelektrarna Trbovlje, Energetika Maribor, Vipap in Termoelektrarna Brestanica – glej spodnjo preglednico za nekatere osnovne podatke.

Vsi upravljavci naprav so imeli za njihovo obratovanje izdano tudi ustrezna okoljevarstvena dovoljenja, ki jih bo Agencija za okolje po potrebi po uradni dolžnosti posodobila, da bodo skladna z zahtevami nove uredbe.

Zahteve direktive glede doseganja mejnih vrednosti emisij za obstoječe in nove naprave, ki jih zdaj prenaša spremenjena uredba, so se zaostriale, tako da so se mejne vrednosti določenih onesnaževal precej znižale. Zato bo za nadaljnje obratovanje teh naprav in njihovo skladnost z zahtevami direktive / uredbe potrebno te naprave posodobiti, prenoviti ali prilagoditi, kar bo predstavljalo upravljavcem teh naprav večje ali manjše stroške.

K r a t k o i m e naprave	Vhodna toplotna moč (MW)
TE-TOL D	481
TE-TOL E	164
TET F	350
TEŠ A	105
TEŠ B	1095
TEŠ C	920
TEŠ O	120
TEŠ P	120
TOM I	122
VIPAP R	56
VIPAP S	60,7
JPE G	257,6
JPE H	127,5
TEB J	81,6
TEB K	81,6
TEB L	81,6
TEB M	349
TEB N	349

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

K posameznim poglavjem/členom uredbe

I. Splošne določbe

V splošnih določbah je v:

- 1. členu podan je predmet urejanja in področje veljavnosti in obstoječih predpisov s področja varstva okolja in povezanost uredbe z njimi;
- 2. členu je definiran obseg uporabe uredbe zlasti glede vrst naprav za katere se ne uporabljajo določbe te uredbe;
- 3. členu so pojasnjeni pomeni izrazov uporabljenih v uredbi.

II. Obratovanje naprav

V 4. členu je podana zahteve za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja skladno z Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega in pod pogoji iz te uredbe.

V 5. členu so podrobneje določena agregacijska pravila s katerimi se določa skupne vhodne toplotne moči, mejne vrednosti emisij in obdobja zagonov in ustavitv v primerih povezav večih kurilnih naprav (malih, srednjih in velikih) na isti lokaciji v upravljanju istega upravljavca.

V 6. členu je podrobneje določeno kako se v okoljevarstvenem dovoljenju določi obdobja zagonov in ustavitv in z njimi povezani ukrepi. V 7. členu pa je določena obveznost glede zagotovitve prostora za naprave za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida za določene naprave.

III. Mejne vrednosti emisij

a) Splošno

V 8. členu so določene mejne vrednosti emisij za obstoječe in nove naprave, ter določena pravila in izjeme povezane s spremembami in rekonstrukcijo naprav. V 9. členu so podana emisijska pravila, glede določanje mejnih vrednosti za naprave s kombinirano kurjavo. V 10. členu pa je določena izjema glede naprav na trdo gorivo, ki zaradi uporabe domačega goriva ne morejo dosegati mejnih vrednosti emisij iz 8. člena.

b) Motnje v obratovanju

V 11. členu so določene izjeme in pravila, ki jih lahko ministrstvo določi v okoljevarstvenem dovoljenju v primerih, ko prihaja do težav in motenj v oskrbi z določenimi vrstami goriv. V 12. členu pa pravila, ki se nanašajo na obratovanje v primerih motenj na napravah za čiščenje odpadnih plinov iz naprav.

c) Izjeme za obstoječe naprave

V 13. členu je predpisana možnost vzpostavitve prehodnega nacionalnega načrta, s katerim se določenim napravam omogoči prehodno obdobje za postopno usklajitev z mejnimi vrednostmi emisij. V 14. členu je določen način določanja zgornjih meja emisij v prehodnem nacionalnem načrtu, ki izhaja iz Izvedbenega sklepa Komisije 2012/115/EU. V 15. členu je predpisana možnost, da se določenim obstoječim napravam, ki bodo prenehale z obratovanjem z 31.12.2023 zagotovi obratovanje za omejeno število ur (17.500) v katerem se jim ni potrebno uskladiti z novimi zahtevami glede mejnih vrednosti emisij. V 16. členu je podobna izjema namenjena sistemom daljinskega ogrevanja.

IV. Obratovalni monitoring emisij snovi v zrak

V 17. členu so določene zahteve glede obratovalnega monitoringa emisij – tako za trajne kot občasne meritve. V 18. členu so zahteve za vgraditev avtomatskih merilnih sistemov za izvajanje trajnih meritev. V 19., 20. in 21. členu pa so napotki glede upoštevanja intervala zaupanja in validiranja posameznih meritev, za dokazovanje doseganja stopenj razžveplanj in vrednotenje meritev emisij.

V. Poročanje ministrstvu

V 22. členu si določene zahteve glede letnega poročanja o obratovanju naprav in njihovih emisijah.

VI. Nadzorstvo, VII. Kazenske določbe in VIII. Prehodne in končne določbe

V končnih členih (23. do 30.) je določeno, da nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja, določene so globe za kaznovanje pravnih oseb – upravljavcev naprav, ki storijo prekršek v nasprotju z določbami te uredbe in določene so prehodne določbe za naprave, ki se morajo prilagoditi zahtevam te uredbe. Pri tem gre zlasti za določbe o pridobitvi oziroma prilagoditvi okoljevarstvenih dovoljenj zahtevam te uredbe. V 29. členu uredbe je določeno, da z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati prejšnja uredba, pa tudi, da se za plinske turbine z vodno toplotno močjo večjo od 50 MW ne uporabljajo več določbe Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih plinskih turbin z vhodno toplotno močjo manj kot 50 MW in nepremičnih motorjev z notranjim zgorevanjem (Uradni list RS, št. 34/07, 81/07 in 38/10). V 30. členu je določeno, da ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Priloge

Uredbi sta dodani dve prilogi nujni za njeno izvajanje, in sicer:

- Priloga 1: ki v 1. delu vsebuje mejne vrednosti emisij za obstoječe naprave, v 2. delu mejne vrednosti emisij za nove naprave in v 3. delu najnižje stopnje razžveplanja;
- Priloga 2: ki vsebuje določbe in pravila za določanje obdobja zagonov in ustavitvev.

Na podlagi drugega in tretjega odstavka 17. člena ter enajstega odstavka 74. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 - ZMetD, 66/06 Odl. US, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09-ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO **o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (splošno)

(1) Ta uredba v skladu z Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (prenovitev) (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2010/75/EU) določa posebne zahteve v zvezi z emisijo snovi v zrak za naprave in sicer:

- a) mejne vrednosti emisij,
- b) zahteve za obratovanje naprav,
- c) zahteve za obratovalni monitoring emisij snovi v zrak.

(2) Za vprašanja o emisijah snovi v zrak iz naprav, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, za vprašanja obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak pa predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(3) Za vprašanja pogojev za obratovanje, vloge, vsebine dovoljenja, obsega obratovalnega monitoringa, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporabljajo zahteve predpisa, ki ureja vrste naprav in dejavnosti, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega.

2. člen (obseg uporabe)

(1) Določbe te uredbe se uporabljajo za vse naprave, katerih vhodna toplotna moč je večja ali enaka 50 MW, ne glede na vrsto uporabljenega goriva, razen za naprave, pri katerih se produkti zgorevanja uporabljajo neposredno v proizvodnem procesu, predvsem, če gre za:

- a) neposredno segrevanje, sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materialov, kot se to izvaja v pečeh za ponovno segrevanje ali v pečeh za toplotno obdelavo;
- b) naprave za naknadno zgorevanje, ki so namenjene čiščenju dimnih plinov z naknadnim sežigom in ki ne obratujejo kot samostojna naprava;
- c) naprave za regeneracijo katalizatorjev iz kreking procesov;
- d) naprave za pretvorbo vodikovega sulfida v žveplo;
- e) reaktorji, ki se uporabljajo v kemični industriji;
- f) koksarniške peči;
- g) rekuperatorji toplote pri plavžih;
- h) oprema ali naprave za pogon vozil, ladij in letal;
- i) plinske turbine na naftnih ploščadih;
- j) naprave, ki kot gorivo uporabljajo trdne ali tekoče odpadke, ki niso odpadki iz druge alineje 14. točke 3. člena te uredbe.

(2) Pri gradnji nove ali rekonstrukciji obstoječe naprave mora upravljavec zagotoviti, da se načrtuje in izvede gradnjo ali rekonstrukcijo z uporabo soproizvodnje toplotne in električne energije, če se s študijo, izdelano v postopku presoje vplivov na okolje, izkaže, da je to ekonomsko in tehnično izvedljivo, pri čemer je treba upoštevati možnost prodaje in tehnično izvedljivost distribucije toplote.

3. člen (izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. naprava je velika kurilna naprava, ki je tehnična naprava, v kateri goriva oksidirajo z namenom, da se nastala toplota uporabi in je njena vhodna toplotna moč večja ali enaka 50 MW;
2. dimni plini so odpadni plini iz naprave, ki so onesnaženi s snovmi v trdnem, tekočem ali plinastem stanju; njihov volumski pretok je izražen v kubičnih metrih na uro (m^3/h) pri normalni temperaturi 273,15 K in tlaku 101,3 kPa ter po korekciji za vsebnost vodnih hlapov v m^3/h (v nadaljnjem besedilu: pri normalnih pogojih);
3. odvodnik je konstrukcijski element v katerem je ena ali več odvodnih cevi, po katerih se odvajajo dimni plini, ki so izpuščeni v zrak;
4. mejna vrednost emisij je dovoljena količina snovi v dimnih plinih naprave, ki se lahko izpušča v zrak v danem časovnem obdobju. Mejna vrednost se izraža kot masa snovi na prostornino dimnega plina pri normalnih pogojih (mg/m^3), preračunano glede na računsko vsebnost kisika v dimnem plinu, izraženo v volumskih odstotkih, ki znaša:
 - a) 3 vol.% pri tekočih in plinastih gorivih, za naprave, ki niso plinske turbine in plinski motorji,
 - b) 6 vol.% pri trdnih gorivih in
 - c) 15 vol.% pri plinskih turbinah in plinskih motorjih;
5. stopnja razžveplanja ε_s je razmerje med količino žvepla, vsebovano v produktih razžveplanja ter trdnih ostankih, ki ni emitirana v zrak v določenem časovnem obdobju, in celotno količino žvepla, dovedeno z gorivom, ki je uporabljeno v istem časovnem obdobju. Stopnja razžveplanja se izraža v odstotkih in se izračuna na način:

$$\varepsilon_{s[\%]} = \left(\frac{\text{količina žvepla, ki ni emitirana v zrak}}{\text{celotna količina žvepla v gorivu}} \right) \cdot 100 ;$$

6. goriva so vse v napravo dovedene gorljive snovi, razen odpadkov, za katere veljajo določbe predpisov, ki urejajo emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov;
7. domače trdno gorivo je naravno nastalo trdno gorivo, ki se uporablja v napravi, posebej namenjeni za to gorivo, ter se pridobiva lokalno;
8. odločilno gorivo je gorivo, ki ima med vsemi gorivi uporabljenimi v napravi s kombinirano kurjavo, ki lahko kot edino gorivo ali skupaj z drugimi gorivi za lasne potrebe uporablja tudi ostanke destilacij in pretvorb surove nafte, najvišjo mejno vrednost emisij, kot so določene v 1. delu priloge 1, ki je sestavni del te uredbe, oziroma ima v primeru več goriv z enako mejno vrednostjo emisij največjo vhodno toplotno moč med temi gorivi;
9. naprava s kombinirano kurjavo je tista, v kateri lahko izmenično ali hkrati zgorevata dve ali več vrst goriv;
10. obstoječa naprava je naprava, za katero je bilo izdano okoljevarstveno dovoljenje pred 7. januarjem 2013, ali katere upravljavec je predložil popolno vlogo za okoljevarstveno dovoljenje za to napravo do tega datuma in je naprava začela obratovati do 7. januarja 2014. Obstoječa naprava je lahko:
 - a) obstoječa naprava iz leta 1987: ki je naprava, za katero je bilo izdano gradbeno dovoljenje 1. julija 1987 ali po tem datumu, ali, katerih upravljavci so predložili popolno vlogo za dovoljenja na ali po tem datumu;

- b) obstoječa naprava iz obdobja 2008 - 2015: ki je naprava iz 14. člena Uredbe o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 73/05, 92/07 in 68/12);
 - c) obstoječa naprava iz leta 2002: ki je naprava, ki ji je bilo pred 27. novembrom 2002 izdano gradbeno dovoljenje, ali, katere upravljavec je pred tem datumom predložil popolno vlogo za to dovoljenje, naprava pa je začela obratovati do 27. novembra 2003;
11. nova naprava je naprava, ki ni obstoječa naprava;
 12. kurilna naprava je mala ali srednje velika kurilna naprava kot je določena v predpisu, ki ureja emisije snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav;
 13. obratovne ure so čas, izražen v urah, v katerem naprava delno ali v celoti obratuje in izpušča v zrak emisije, razen obdobja zagona in ustavitve;
 14. biomasa so:
 - proizvodi, ki vsebujejo v celoti ali delno snovi rastlinskega izvora iz kmetijstva ali gozdarstva in se lahko uporabljajo kot gorivo zaradi izkoriščanja njihove energetske vrednosti, in
 - naslednji odpadki, ki se uporabljajo kot gorivo:
 - a) rastlinski odpadki iz kmetijstva in gozdarstva;
 - b) rastlinski odpadki, ki nastajajo v napravah za proizvodnjo hrane, če se pridobljena toplota uporabi na območju naprave;
 - c) vlaknati rastlinski odpadki iz proizvodnje primarne papirne kaše in iz proizvodnje papirja iz papirne kaše, če gre za sosežig na kraju proizvodnje in se s sosežiganjem pridobljena toplota uporabi na območju naprave;
 - d) odpadna pluta;
 - e) odpadki iz lesa, razen tistih, ki lahko zaradi obdelave lesa z zaščitnimi sredstvi in premazi vsebujejo halogenirane organske spojine ali težke kovine in so predvsem odpadki pri graditvi ali rušenju objektov;
 15. plinske turbine so pogonski rotacijski stroji, ki pretvarjajo toplotno energijo v mehansko delo in imajo enega ali več vrtečih se kompresorjev, gorilnik za izgorevanje goriva in eno ali več turbin;
 16. plinski motorji so motorji z notranjim zgorevanjem, ki delujejo na osnovi Ottovega krožnega procesa in za zgorevanje goriv uporabljajo prisilni vžig, ali pri motorjih na dvojno gorivo kompresijski vžig;
 17. dizelski motorji so motorji z notranjim zgorevanjem, ki delujejo na osnovi Dieslovega krožnega procesa in za zgorevanje goriv uporabljajo kompresijski vžig;
 18. zemeljski plin je naravni plin v obliki metana, ki ne vsebuje več kot 20 volumskih odstotkov nečistoč in drugih sestavin;
 19. zgornja meja emisij v prehodnih nacionalnih načrtih pomeni najvišjo vrednost skupnih letnih emisij za napravo, ki je zajeta v načrtu;
 20. vhodna toplotna moč naprave je toplotna moč, izračunana na podlagi kurilne vrednosti goriva in količine goriva, ki pri trajnem pogonu naprave lahko zgori v časovni enoti. Kurilna vrednost se opredeli za vsak primer posebej;
 21. minimalna obremenitev pri zagonu za stabilno proizvodnjo je minimalna obremenitev, pri enakomernem obratovanju naprave, po začetnem zagonu, po katerem lahko naprava varno in zanesljivo dobavlja proizvedeno energijo v omrežje, toplotnemu akumulatorju ali drugim industrijskim napravam;
 22. minimalna obremenitev pri ustavitvi za stabilno proizvodnjo je minimalna obremenitev, pri kateri naprava ne more več varno in zanesljivo dobavljati proizvedene energije v omrežje, toplotnemu akumulatorju ali drugim industrijskim napravam in se šteje, da se naprava ustavlja;
 23. avtomatski merilni sistemi pomeni merilno opremo za trajne meritve in opremo za zapisovanje ter vrednotenje podatkov.

II. OBRATOVANJE NAPRAV

4. člen

(okoljevarstveno dovoljenje)

Upravljavec naprave mora za njeno obratovanje pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja vrste dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega in pod pogoji iz te uredbe.

5. člen

(agregacijska pravila)

(1) Upravljavec mora zagotoviti, da se dimni plini nadzorovano izpuščajo v okolje samo skozi odvodnik dimnih plinov naprave.

(2) Pri načrtovanju gradnje ali rekonstrukcije naprav mora upravljavec zagotoviti, da se pri izračunu višine odvodnika dimnih plinov upošteva vse možne vplive tako, da se varujeta zdravje ljudi in okolje.

(3) Kadar se dimni plini dveh ali več ločenih naprav ali kurilnih naprav izpuščajo skozi skupen odvodnik, se šteje, da so take naprave ena naprava, njihove zmogljivosti pa se seštevajo za namen izračuna skupne vhodne toplotne moči.

(4) Pri izračunu skupne vhodne toplotne moči naprav iz tretjega odstavka tega člena se ne upoštevajo kurilne naprave z vhodno toplotno močjo manj kot 15 MW.

(5) Za skupni odvodnik dimnih plinov iz naprav ali kurilnih naprav se mejne vrednosti emisij iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe ter najnižje stopnje razžveplanja iz 3. dela priloge 1 te uredbe upoštevajo glede na skupno vhodno toplotno moč celotne naprave. Če so v prilogi 1 te uredbe določene mejne vrednosti za del naprave z omejenim številom obratovalnih ur, veljajo te mejne vrednosti za tisti del naprave, ki obratuje z omejenim številom obratovalnih ur, določijo pa se glede na vhodno toplotno moč celotne naprave.

(6) V primeru namestitve dveh ali več obstoječih naprav iz leta 1987, katerih skupna vhodna toplotna moč presega 50 MW, se te štejejo kot ena naprava iz tretjega odstavka tega člena, če ministrstvo v postopku presoje vplivov na okolje ali izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ugotovi, da je tehnično izvedljivo izpuščati njihove dimne pline skozi skupni odvodnik dimnih plinov, in če to ne povzroči več kot 100 – odstotne podražitve gradnje v primerjavi s stroški gradnje posamičnih odvodnikov dimnih plinov.

(7) Določanje obdobj zagonov in ustavitv naprave iz tretjega odstavka tega člena pri vrednotenju trajnih meritev v skladu s tretjim odstavkom 21. člena te uredbe se izvede v skladu s II. točko priloge 2, ki je sestavni del te uredbe.

6. člen

(določitev obdobj zagona in ustavitve v okoljevarstvenem dovoljenju)

(1) V okoljevarstvenem dovoljenju se v skladu s prilogo 2 te uredbe določi:

- obdobja zagonov in ustavitv naprave kot:
 - a) končno točko obdobja zagona in začetno točko obdobja ustavitve, izraženi kot prag obremenitve v skladu s točkami III., IV. in V. iz priloge 2 te uredbe, ter ob upoštevanju dejstva, da je minimalna obremenitev pri ustavitvi za stabilno proizvodnjo lahko nižja od minimalne obremenitve pri zagonu za stabilno proizvodnjo, saj lahko naprava obratuje

stabilno ob manjši obremenitvi, potem ko po obdobju obratovanja doseže zadostno temperaturo ali

- b) ločene procese ali pragove za obratovalne parametre, ki so povezani s koncem obdobja zagona in začetkom obdobja ustavitve ter so jasni, jih je mogoče enostavno spremljati in so ustrezni glede na uporabljeno tehnologijo, kot je določeno v točkah VI. in VII. priloge 2 te uredbe,
- ukrepe za zagotovitev, da sta obdobji zagona in ustavitve čim krajši in
- ukrepe za zagotovitev, da se naprava za čiščenje odpadnih plinov začne uporabljati takoj, ko je to tehnično izvedljivo.

(2) Pri določanju obdobja zagona in ustavitve iz prejšnjega odstavka se upošteva tehnične in obratovalne značilnosti naprave in njenih delov ter tehnične zahteve za obratovanje nameščenih naprav za čiščenje odpadnih plinov.

(3) Če se spremeni kateri koli vidik naprave, ki vpliva na obdobji zagona in ustavitve, vključno z nameščeno čistilno napravo, vrsto goriva, vlogo naprave v sistemu in nameščenimi čistilnimi tehnikami, mora upravljavec spremembo prijaviti ministrstvu.

7. člen

(geološko shranjevanje ogljikovega dioksida)

(1) Upravljavec naprave z nazivno električno močjo 300 MW ali več, ki načrtuje gradnjo naprav za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida, mora izdelati oceno, s katero ugotovi, ali so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) da je na voljo območje, primerno za shranjevanje ogljikovega dioksida, za katero je bilo izdano dovoljenje za shranjevanje ogljikovega dioksida v skladu z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L št. 140 z dne 5.6.2009, str. 114), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L št. 26 z dne 28.1.2012, str. 1);
- b) da so transportne zmogljivosti za transport ogljikovega dioksida do območja shranjevanja iz prejšnje alineje tehnično in ekonomsko izvedljive,
- c) da je vgradnja za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida iz njegove naprave tehnično in ekonomsko izvedljiva.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka, ki načrtuje gradnjo naprave z nazivno električno močjo 300 MW ali več, ne pa tudi gradnje naprav za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida, mora izdelati oceno o možnosti njihove poznejše vgradnje, s katero ugotovi, ali so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka.

(3) Ocena iz prvega ali drugega odstavka tega člena je sestavni del vloge za pridobitev okoljevarstvenega soglasja v skladu s predpisi o presoji vplivov na okolje.

(4) Če ministrstvo v postopku presoje vplivov na okolje za poseg iz drugega odstavka tega člena ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena ter pogoji glede varstva okolja in zdravja ljudi v skladu s prepisi, ki urejajo varstvo okolja, v okoljevarstvenem soglasju določi tudi obveznost upravljavca, da na območju naprave zagotovi primeren prostor za poznejšo vgradnjo naprav za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida.

(5) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za večjo spremembo pri obratovanju naprave, s katero se dosega prag iz prvega odstavka tega člena.

III. MEJNE VREDNOSTI EMISIJ

a) Splošno

8. člen

(mejne vrednosti emisij)

(1) Za obstoječe naprave so mejne vrednosti emisij za žveplov dioksid, dušikove okside, ogljikov monoksid in prah določene v 1. delu priloge 1 te uredbe.

(2) Za obstoječe naprave iz obdobja 2008 - 2015 so mejne vrednosti emisij za žveplov dioksid, dušikove okside, ogljikov monoksid in prah določene v 2. delu priloge 1 te uredbe.

(3) Za nove naprave so mejne vrednosti emisij za žveplov dioksid, dušikove okside, ogljikov monoksid in prah določene v 2. delu priloge 1 te uredbe.

(4) Ob spremembi naprave, ki pomeni razširitev naprave s priključitvijo nove naprave ali kurilne naprave na skupen odvodnik, zaradi česar se poveča skupna vhodna toplotna moč naprave, se mejne vrednosti emisij iz 2. dela priloge 1 te uredbe, uporabljajo za del naprave, ki ga zadeva sprememba, ter se določijo glede na skupno vhodno toplotno moč celotne naprave po spremembi.

(5) Pri spremembi naprave, ki bi utegnila imeti posledice za okolje in zadeva del naprave z vhodno toplotno močjo 50 MW ali več, se mejne vrednosti emisij iz 2. dela priloge 1 te uredbe določijo za spremenjeni del naprave, glede na skupno vhodno toplotno moč celotne naprave po spremembi.

(6) Mejne vrednosti emisij iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe se ne uporabljajo za naslednje naprave:

- a) dizelske motorje;
- b) rekuperacijske kotle, ki so del naprav za proizvodnjo papirne kaše.

(7) Če zaradi obratovanja rekonstruirane naprave iz drugega odstavka 2. člena te uredbe nastane v okolici naprave čezmerna onesnaženost zunanjšega zraka, veljajo za rekonstruirano napravo mejne vrednosti kot za novo napravo iz tretjega odstavka tega člena.

9. člen

(naprave s kombinirano kurjavo)

(1) Za napravo, v kateri se lahko hkrati uporabljata dve ali več vrst goriv, se izračuna mejna vrednost emisij na naslednji način:

- a) iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe se odberejo mejne vrednosti emisij, ki veljajo za posamezno vrsto goriva glede na vhodno toplotno moč celotne naprave;
- b) za vsako gorivo posebej se izračuna utežena mejna vrednost emisij kot zmnožek mejne vrednosti emisij iz prejšnje točke in deleža vhodne toplotne moči, ki jo pri zgorevanju prispeva posamezno gorivo;
- c) mejna vrednost emisije naprave je enaka vsoti uteženih mejnih vrednosti emisij iz prejšnje točke.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka veljajo za obstoječo napravo, v kateri se lahko samostojno ali z drugimi gorivi uporabljajo ostanki destilacij in pretvorb surove nafte, pridobljena energija pa se rabi za lastne potrebe rafinerije, mejne vrednosti iz 1. dela priloge 1 te uredbe za odločilno gorivo, za katerega so predpisane največje mejne vrednosti, če je toplotni prispevek tega goriva enak ali večji od 50%.

(3) Če je toplotni prispevek odločilnega goriva manjši kot 50%, se izračuna mejna vrednost emisij za napravo iz prvega odstavka tega člena na naslednji način:

- a) iz 1. dela priloge 1 te uredbe se odberejo mejne vrednosti emisij, ki veljajo za posamezno vrsto goriva posebej glede na nazivno vhodno toplotno moč naprave;
- b) izračuna se mejna vrednost emisije za odločilno gorivo tako, da se iz prilog te uredbe odbrana mejna vrednost za odločilno gorivo pomnoži s faktorjem 2 in od tega zmnožka odšteje mejna vrednost za gorivo, za katerega je predpisana najnižja mejna vrednost. Če imata dve ali več goriv enaki mejni vrednosti emisij, se za odločilno gorivo upošteva gorivo z večjim deležem vhodne toplotne moči;
- c) izračuna se utežena mejna vrednost emisij za odločilno gorivo tako, da se izračunana mejna vrednost emisije za odločilno gorivo iz prejšnje točke pomnoži z deležem vhodne toplotne moči, ki ga to gorivo prispeva v kurišče,
- d) izračunajo se utežene mejne vrednosti emisij za druga goriva, tako da se mejne vrednosti emisije za posamezna goriva iz a) točke tega odstavka pomnožijo z deleži vhodne toplotne moči, ki jih ta goriva prispevajo v kurišče;
- e) mejna vrednost emisij naprave je enaka vsoti uteženih mejnih vrednosti emisij iz c) in d) točke tega odstavka.

(4) Ne glede na določbe drugega in tretjega odstavka tega člena se lahko za obstoječe naprave s kombiniranim gorivom v rafinerijah, razen za plinske turbine in plinske motorje, za emisije žveplovega dioksida uporabijo povprečne mejne vrednosti emisij za žveplov dioksid:

- a) 1000 mg/m³, če gre za obstoječe naprave iz leta 2002;
- b) 600 mg/m³, če gre za druge obstoječe naprave.

10. člen (stopnja razžveplanja)

(1) Ministrstvo, lahko na podlagi vloge upravitelja za napravo, v kateri zgoreva domače trdno gorivo, in ki ne more dosegati mejnih vrednosti iz 8. člena te uredbe, v okoljevarstvenem dovoljenju namesto mejne vrednosti emisij za žveplov dioksid, kot so določene v 1. in 2. delu priloge 1 te uredbe, uporablja najnižjo stopnjo razžveplanja iz 3. dela priloge 1 te uredbe, če na podlagi posebne tehnične študije, priložene k vlogi upravitelja, ugotovi, da mejne vrednosti emisij za žveplov dioksid iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe, zaradi lastnosti goriva, ni možno dosegati z ekonomsko upravičenimi postopki čiščenja.

(2) Za naprave iz prejšnjega odstavka, ki sosežigajo odpadke in ki zaradi lastnosti domačega trdnega goriva ne morejo dosegati mejnih vrednosti emisij kot so določene v predpisu, ki ureja emisije snovi v zrak in vode iz naprav za sežiganje odpadkov, lahko ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju namesto teh mejnih vrednosti emisij določi najnižje stopnje razžveplanja iz 3. dela priloge 1 te uredbe.

b) Motnje v obratovanju naprave

11. člen (motnje v obratovanju naprave)

(1) Ministrstvo lahko v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli upravitelju, katerega naprava uporablja gorivo z nizko vsebnostjo žvepla, začasno preseganje mejnih vrednosti emisij žveplovega dioksida za naprave iz prvega in tretjega odstavka 8. člena te uredbe za največ šest mesecev.

(2) Ministrstvo lahko v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli upravitelju, katerega naprava nima vgrajene naprave za čiščenje dimnih plinov in ki uporablja kot gorivo samo plin, začasno uporabo druge vrste goriv in preseganje mejnih vrednosti emisij za žveplov dioksid,

dušikove okside, ogljikov monoksid in prah za naprave iz prvega in tretjega odstavka 8. člena te uredbe, za največ deset dni razen, če obstaja nujna potreba po neprekinjeni oskrbi z energijo.

(3) Upravljavca mora vsako spremembo v obratovanju iz prvega in drugega odstavka nemudoma, najkasneje pa v 48 urah, prijaviti ministrstvu in inšpektorju, pristojnemu za varstvo okolja, ter prijaviti priložiti dokazila, da na trgu ni možno nabaviti goriva z nizko vsebnostjo žvepla zaradi motenj v dobavi, ki so posledica hudega pomanjkanja oziroma dokazila, da na trgu ni možno nabaviti plina, zaradi nenadnih prekinitev v dobavi plina.

12. člen

(okvara naprave za čiščenje odpadnih plinov)

(1) Naprave, ki imajo vgrajene naprave za čiščenje dimnih plinov, lahko obratujejo brez teh naprav v primeru okvare, motnje ali izpada največ 120 ur v kateremkoli 12 mesečnem obdobju, od tega največ 24 ur nepretrgoma v posameznih primerih.

(2) Če upravljavca ne more vzpostaviti normalnih razmer v 24 urah, mora zmanjšati ali ustaviti obratovanje naprave ali uporabiti drugo gorivo, ki povzroča majhno onesnaževanje, če s tem prepreči preseganje dopustnih mejnih vrednosti emisij.

(3) Upravljavca mora vsako okvaro, motnjo ali izpad naprave za čiščenje dimnih plinov ter vsako preseganje dopustnih mejnih vrednosti nemudoma, najkasneje pa v 48 urah, prijaviti ministrstvu in inšpektorju, pristojnemu za varstvo okolja.

(4) Ministrstvo lahko v izjemnih primerih dovoli tudi preseganje časovnih omejitev za čas obratovanja brez čistilne naprave iz prvega odstavka tega člena, če:

- a) je ogrožena neprekinjena oskrba z energijo ali
- b) bi druga naprava ali kurilna naprava, s katero bi za omejen čas nadomestili izpad naprave z okvaro, povzročala večjo obremenitev okolja zaradi emisij v zrak.

c) Izjeme za obstoječe naprave

13. člen

(prehodni nacionalni načrt)

(1) Ne glede na določbe prvega odstavka 8. člena in 10. člena te uredbe se lahko za obstoječe naprave iz leta 2002 mejne vrednosti emisij dušikovih oksidov, žveplovega dioksida in prahu v okoljevarstvenem dovoljenju določijo iz prehodnega nacionalnega načrta za čas od 1. januarja 2016 do 30. junija 2020, tako da se mejne vrednosti iz pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ohranijo dokler ukrepi iz g) točke šestega odstavka tega člena ne predvidevajo znižanja mejnih vrednosti.

(2) Ministrstvo na pobudo upravljavca naprave pripravi predlog prehodnega nacionalnega načrta iz prejšnjega odstavka.

(3) Evropska komisija odobri načrt po postopku iz petega odstavka 32. člena Direktive 2010/75/EU.

(4) Vlada sprejme prehodni nacionalni načrt po odobritvi iz prejšnjega odstavka. Vlada obvesti Evropsko komisijo o naknadnih spremembah že odobrenega načrta iz prejšnjega odstavka.

(5) V prehodni nacionalni načrt ni mogoče vključiti naslednjih naprav:

- a) za katere se uporablja 15. člen te uredbe;

- b) ki obratujejo v sklopu rafinerij in ki kot edino gorivo ali skupaj z drugimi gorivi za lastne potrebe uporabljajo nizko kalorične pline iz uplinjanja ali ostanke destilacij in pretvorb surove nafte;
 - c) za katere se uporablja 16. člen te uredbe;
 - d) obstoječe naprave iz obdobja 2008 – 2015.
- (6) Prehodni nacionalni načrt vsebuje:
- a) seznam vseh naprav, vključno z informacijami o njihovih značilnostih obratovanja;
 - b) zgornjo mejo emisij za vse naprave iz prejšnje točke skupaj in se prikaže za vsako onesnaževalo posebej;
 - c) izračunani prispevek posamezne naprave k doseganju zgornjih meja emisij za leti 2016 in 2019;
 - d) preglednico, ki določa zgornje meje emisij za vsako onesnaževalo, zajeto v načrtu za leta 2016, 2017, 2018, 2019 in prvo polovico leta 2020;
 - e) podrobnosti izračuna zgornjih meja emisij;
 - f) spremljanje in poročanje skladno z Izvedbenim sklepom Komisije 2012/115/EU z dne 10. februarja 2012 o določitvi pravil glede prehodnih nacionalnih načrtov iz Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta o industrijskih emisijah (notificirano pod dokumentarno številko C(2012) 612) (UL L št. 52 z dne 24.2.2012, str. 12; v nadaljnjem besedilu: Sklep 2012/115/EU);
 - g) ukrepe za zagotovitev uskladitve z mejnimi vrednostmi emisij, ki bodo začele veljati 1. julija 2020 za vsako posamezno napravo.
- (7) Upravljavec naprave iz prehodnega nacionalnega načrta mora ministrstvu predložiti vsako leto poročilo o zagotavljanju zgornje meje emisij iz naprave in izvajanju ukrepov iz g) točke prejšnjega odstavka.

14. člen

(določanje zgornjih meja emisij v prehodnem nacionalnem načrtu)

- (1) Zgornja meja emisij iz b) točke šestega odstavka prejšnjega člena se za vsako od onesnaževal določi na podlagi skupne vhodne toplotne moči vsake naprave na dan 31. decembra 2010, njenih dejanskih letnih obratovalnih ur in uporabe goriva, izražene kot povprečje v obdobju zadnjih deset let obratovanja do vključno leta 2010.
- (2) Zgornje meje emisij se za posamezno leto izračuna skladno s Sklepom 2012/115/EU.
- (3) Če naprava iz predhodnega nacionalnega načrta preneha z obratovanjem ali ni več naprava v skladu s to uredbo se njen delež zgornjih meja emisij iz tega načrta ne more prenašati na druge naprave iz tega načrta.

15. člen

(odstopanje z omejenim trajanjem)

- (1) Ne glede na določbe prvega odstavka 8. člena in 10. člena te uredbe se za obstoječe naprave, ki niso obstoječe naprave iz obdobja 2008 – 2015, uporabljajo mejne vrednosti za žveplov dioksid, dušikove okside in prah kot so določene v pravnomočnem okoljevarstvenem dovoljenju izdanem skladno z Uredbo o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 73/05, 92/07 in 68/12), če bo naprava prenehala obratovati najkasneje 31. decembra 2023, med 1. januarjem 2016 in 31. decembrom 2023 pa skupno ne bo obratovala več kot 17 500 obratovalnih ur.
- (2) Upravljavec naprave iz prejšnjega odstavka mora ministrstvu predložiti vsako leto poročilo o času obratovanja in emisijah v zrak v skladu s predpisi, ki urejajo prve meritve in

obratovalni monitoring emisij v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja za čas obratovanja naprave ter o pogojih za njegovo izvajanje.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka 8. člena in 10. člena te uredbe se za obstoječe naprave, ki niso obstoječe naprave iz obdobja 2008 – 2015, pa so obstoječe naprave iz leta 1987 s skupno vhodno toplotno močjo več kot 500 MW, ki uporabljajo trdna goriva, uporabljajo mejne vrednosti emisij za dušikove okside iz 1. dela priloge 1 te uredbe.

(4) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena za obstoječe naprave, ki niso obstoječe naprave iz obdobja 2008 – 2015 in so začele obratovati pred 31. decembrom 1986 ter imajo vhodno toplotno moč večjo od 1500 MW čas obratovanja znaša 32 000 obratovalnih ur, če se v napravi uporablja domača trdna goriva z naslednjimi lastnostmi:

- a) neto kurilno vrednost manjša od 5800 kJ/kg, izražena kot spodnja kurilna vrednost,
- b) delež vlage večji od 45% (m/m),
- c) skupni delež pepela in vlage večji od 60% (m/m) in
- d) delež kalcijevega oksida večji od 10% (m/m).

16. člen

(sistemi daljinskega ogrevanja)

(1) Ne glede na določbe prvega odstavka 8. člena in 10. člena te uredbe se za obstoječe naprave iz leta 2002 do 31. decembra 2022, uporabljajo mejne vrednosti za žveplov dioksid, dušikove okside in prah kot so določene v pravnomočnem okoljevarstvenem dovoljenju izdanem skladno z Uredbo o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 73/05, 92/07 in 68/12), če:

- a) skupna vhodna toplotna moč naprave ne presega 200 MW;
- b) naprava vsaj 50% koristne toplote naprave kot povprečje v obdobju petih let dobavila v obliki pare ali vroče vode v javno omrežje za daljinsko ogrevanje.

(2) Upravljavec naprave iz prejšnjega odstavka mora ministrstvu predložiti vsako leto poročilo o času obratovanja, deležu koristne toplote naprave, ki ga je dobavila v obliki pare ali vroče vode v javno omrežje za daljinsko ogrevanje in emisijah v zrak v skladu s predpisi, ki urejajo prve meritve in obratovalni monitoring emisij v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje.

IV. OBRATOVALNI MONITORING EMISIJ SNOVI V ZRAK

17. člen

(obratovalni monitoring)

(1) Upravljavec naprave s skupno vhodno toplotno močjo enako ali večjo od 100MW mora izvajati trajne meritve žveplovega dioksida, dušikovih oksidov in praha iz priloge 1 te uredbe za vsako napravo. Upravljavec naprave na plinasta goriva s skupno vhodno toplotno močjo enako ali večjo od 100MW mora izvajati trajne meritve ogljikovega monoksida iz priloge 1 te uredbe za vsako napravo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko ministrstvo na podlagi vloge upravljavca dovoli opustitev trajnih meritev koncentracije ene ali več snovi v dimnih plinih, in sicer:

- a) za naprave z življenjsko dobo krajšo od 10 000 obratovalnih ur,
- b) za emisije žveplovega dioksida in prahu iz naprav, ki kurijo zemeljski plin,
- c) za emisije žveplovega dioksida iz naprav, ki kurijo olje z znano vsebnostjo žvepla in nimajo vgrajene razžveplevalne naprave ali
- d) za emisije žveplovega dioksida iz naprav, ki kurijo biomaso, če upravljavec dokaže, da emisije žveplovega dioksida pod nobenimi pogoji obratovanja ne presegajo dovoljenih mejnih vrednosti.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka se namesto trajnih meritev izvajajo občasne meritve na najmanj vsakih šest mesecev.

(4) Občasne meritve žveplovega dioksida in dušikovih oksidov iz prejšnjega odstavka se lahko izvedejo z drugimi postopki ali meritvami v skladu s standardi CEN, ali, če ti niso na voljo, standardi ISO, nacionalnimi ali drugimi mednarodnimi standardi, ki zagotovijo z znanstvenega vidika enako kakovostne podatke in jih preveri ter odobri ministrstvo.

(5) Upravljavec hrani dokazila o vsebnosti žvepla v gorivu najmanj pet let.

(6) V napravah, ki kurijo premog ali lignit upravljavec vsaj enkrat letno izvede meritve celotnih emisij živega srebra.

(7) Trajne meritve iz prvega odstavka tega člena vključujejo tudi meritev volumnske vsebnosti kisika in vodne pare v dimnih plinih, ter temperaturo in tlak dimnih plinov. Trajne meritve vsebnosti vodne pare v dimnih plinih niso potrebne, če se vzorec dimnih plinov pred analizo emisij posuši.

(8) Upravljavec mora ministrstvo obvestiti o pomembnih spremembah glede vrste uporabljenega goriva ali načina obratovanja naprave.

18. člen

(avtomatski merilni sistemi)

(1) Upravljavec mora za izvajanje trajnih meritev vgraditi, vzdrževati in uporabljati avtomatski merilni sistem, v skladu z zahtevami predpisa o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisij snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje.

(2) Vzorčenje in analiza onesnaževal, meritev parametrov dimnih plinov, zagotavljanje kakovosti in redni letni nadzor avtomatskih merilnih sistemov z vzporednimi meritvami z referenčnimi metodami, referenčne merilne metode za kalibracijo teh sistemov, in obveščanje ministrstva o rezultatih kalibracije in nadzora kakovosti delovanja teh sistemov se izvedejo skladno s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisij snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje.

19. člen

(interval zaupanja in validiranje meritev)

(1) Vrednosti 95 % intervala zaupanja posamezne meritve ne sme presegati vrednosti iz predpisa, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisij snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje.

(2) Validirane polurne, dnevne in mesečne povprečne vrednosti se določijo iz veljavnih povprečnih polurnih vrednosti tako, da se od njih odšteje vrednost področja zaupanja iz prejšnjega odstavka.

(3) Če so v enem dnevu, zaradi motenj v delovanju avtomatskega merilnega ali zaradi njegovega vzdrževanja, neveljavne več kot tri izmerjene nezaporedne polurne povprečne vrednosti ali vsota neveljavnih zaporednih in nezaporednih izmerjenih polurnih povprečnih vrednosti pomeni neveljavnost več kot treh urnih povprečnih vrednosti, je meritev dnevne povprečne vrednosti za ta dan neveljavna.

(4) Če so meritve dnevnih povprečnih vrednosti zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka neveljavne več kot desetkrat v letu, mora upravljavec izvesti ustrezne ukrepe za izboljšanje zanesljivosti avtomatskega merilnega sistema.

20. člen

(dokazovanje doseganja stopnje razžveplanja)

(1) Upravljavec, ki obratuje skladno z zahtevami iz 10. člena te uredbe mora za dokazovanje doseganja predpisanih stopenj razžveplanja, zagotoviti merjenje emisij žveplovega dioksida s trajnimi meritvami in redno merjenje vsebnosti žvepla v gorivu, ki je dovedeno v napravo. Upravljavec mora ministrstvo obvestiti o vsaki bistveni spremembi vrste uporabljenega goriva.

(2) Najnižje stopnje razžveplanja, določene v 3. delu priloge 1 te uredbe, veljajo kot mesečne povprečne mejne vrednosti.

21. člen

(vrednotenje meritev emisij)

(1) Pri vrednotenju trajnih meritev emisij se ne upoštevajo rezultati meritev med okvaro, motnjo ali izpadom čistilne naprave in rezultati meritev ob zagonu in ustavitvi.

(2) Pri občasnih meritvah emisij, naprava čezmerno obremenjuje okolje, če ena od vrednosti občasnih meritev presega mejno vrednost emisij.

(3) Pri trajnih meritvah se šteje, da so mejne vrednosti emisij iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe dosežene, če vrednotenje rezultatov meritev za obratovalne ure v koledarskem letu kaže, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- a) nobena validirana mesečna povprečna vrednost ne presega mejnih vrednosti emisij iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe;
- b) nobena validirana dnevna povprečna vrednost ne presega 110 % mejnih vrednosti emisij iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe;
- c) pri napravah, ki jih sestavljajo samo kotli na premog s skupno vhodno toplotno močjo pod 50 MW, nobena validirana dnevna povprečna vrednost ne presega 150 % mejnih vrednosti emisij iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe,
- d) 95 % vseh validiranih urnih povprečnih vrednosti v letu ne presega 200 % mejnih vrednosti emisij iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe.

(4) Validirane povprečne vrednosti iz prejšnjega odstavka se določijo v skladu z drugim odstavkom 19. člena te uredbe.

V. POROČANJE MINISTRSTVU

22. člen

(letno poročanje)

Upravljavec mora v letnem poročilu o obratovalnem monitoringu, izdelanim v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, predložiti tudi podatke o:

- a) skupnih letnih količinah emisij (ton/leto) žveplovega oksida, dušikovih oksidov, ogljikovega monoksida in prahu, kot skupni suspendirani delci, izračunanih iz podatkov meritev koncentracij in volumnskega pretoka dimnih plinov. Če se izvajajo občasne meritve, se ocenijo skupne letne količine emisij na osnovi rezultatov občasnih meritev, ustrezno preračunanih na celoletno obratovalno obdobje,

- b) število obratovalnih ur naprave in
- c) skupni letni količini vhodne toplotne energije (TJ/leto) po uporabljenih gorivih (premog, lignit, biomasa, šota in druga trdna goriva, tekoča goriva, zemeljski plin in druga plinasta goriva), izračunanih na podlagi njihovih neto kaloričnih vrednosti.

VI. NADZORSTVO

23. člen

(nadzor)

Nadzorstvo nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

VII. KAZENSKE DOLOČBE

24. člen

(globe za prekrške)

(1) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ne:

- poroča ministrstvu o obratovanja naprave v skladu z 11., 12., 13. in 15. členom te uredbe,
- predloži ministrstvu poročila o skupnih letnih količinah emisij žveplovega dioksida, dušikovih oksidov, ogljikovega monoksida in prahu, o dnevnih količinah emisije za posamezno snov in o skupni letni količini vhodne toplotne energije v rokih iz 22. člena te uredbe.

(2) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

25. člen

(obstoječa naprava iz leta 1987)

V primeru namestitve dveh ali več obstoječih naprav iz leta 1987, katerih skupna vhodna toplotna moč presega 50 MW, se te naprave štejejo kot ena naprava iz tretjega odstavka 5. člena te uredbe, če je ministrstvo v postopku presoje vplivov na okolje ali izdaje okoljevarstvenega dovoljenja na podlagi tretjega odstavka 4. člena Uredbe mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 73/05, 92/07 in 68/12) o tem že pravnomočno odločilo.

26. člen

(zagotovitev prostora za zajemanje pri geološkem shranjevanju ogljika)

Če je upravljavec že pridobil pravnomočno odločbo glede zagotovitve primerne prostora za poznejšo vgradnjo naprav za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida v skladu z določbami Uredbe mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 73/05, 92/07 in 68/12) se šteje, da je izpolnjena zahteva iz četrtega odstavka 7. člena te uredbe.

27. člen

(obstoječa naprava iz obdobja 2008 - 2015)

Določba drugega odstavka 8. člena se začne uporabljati 1. januarja 2016, do 31. decembra 2015 se za te naprave uporabljajo določbe 14. člena Uredbe o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 73/05, 92/07 in 68/12).

28. člen

(posodobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravljavec, ki želi uveljavljati odstopanje od mejnih vrednosti iz 13., 15. in 16. člena te uredbe, vloži vlogo za na ministrstvo v roku 14 dni po uveljavitvi te uredbe.

(2) Ministrstvo za nove naprave, ki so obratovale na dan uveljavitve te uredbe in imajo pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje, po uradni dolžnosti preveri in uskladi z določbami te uredbe v roku dvanajst mesecev po uveljavitvi te uredbe.

(3) Ministrstvo za obstoječe naprave, ki so obratovale na dan uveljavitve te uredbe in imajo pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje, po uradni dolžnosti preveri in uskladi z določbami te uredbe v roku šest mesecev po uveljavitvi te uredbe.

29. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 73/05, 92/07 in 68/12), razen 14. člena, ki preneha veljati 31. decembra 2015.

(2) Za plinske turbine z vhodno toplotno močjo manj kot 50 MW se z dnem uveljavitve te uredbe prenehajo uporabljati določbe Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih plinskih turbin z vhodno toplotno močjo manj kot 50 MW in nepremičnih motorjev z notranjim zgorevanjem (Uradni list RS, št. 34/07, 81/07 in 38/10).

30. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.

Ljubljana, dne

EVA 2015-2550-0055

Vlada Republike Slovenije

Dr. Miro Cerar

predsednik

PRILOGA 1

1. DEL

Mejne vrednosti emisij za obstoječe naprave

1. Vse mejne vrednosti emisij se izračunajo pri normalnih pogojih.

2. Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za SO_2 za naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Premog in lignit ter druga trdna goriva	Biomasa	Šota	Tekoča goriva
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

2. 1 Mejna vrednosti emisij (mg/m^3) za SO_2 za obstoječe naprave iz leta 2002, ki ne obratujejo več kot 1500 obratovalnih ur na leto kot povprečje v obdobju petih let

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Trdna goriva	Tekoča goriva
0 - 300	800	850
> 300		400

Opomba: Za del naprave, ki odvaja odpadne pline skozi eno ali več posebnih odvodnih cevi v skupnem odvodniku, lahko veljajo mejne vrednosti emisij iz tabele glede na skupno vhodno toplotno moč celotne naprave. V takih primerih se emisije skozi vsako izmed odvodnih cevi spremljajo ločeno.

3. Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za SO_2 za naprave na plinasta goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje:

Plinasta goriva (splošno)	35
Utekočinjen plin	5
Nizko kalorični plini iz koksarniške peči	400
Nizko kalorični plini iz plavžne peči	200

Opomba: Za obstoječe naprave iz leta 2002, ki uporabljajo nizkokalorične pline iz uplinjanja ostankov destilacij, velja mejna vrednost za emisije žveplovega dioksida $800 \text{ mg}/\text{m}^3$.

4. Mejne vrednosti emisij za dušikove okside (NO_x) se izrazijo kot dušikov dioksid (NO_2). Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za NO_x za naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje:

Skupna nazivna vhodna toplotna moč (MW)	Premog in lignit ter druga trdna goriva	Biomasa in šota	Tekoča goriva
50-100	300 450 pri zgorevanju lignitnega prahu	300	450
100-300	200	250	200 ⁽¹⁾
> 300	200	200	150 ⁽¹⁾

Opomba:

⁽¹⁾ Za obstoječe naprave iz leta 2002, ki za lastne potrebe uporabljajo ostanke destilacij in pretvorb surove nafte, katerih skupna vhodna toplotna moč ne presega 500 MW, je mejna vrednost za emisije dušikovih oksidov 450 mg/m^3 .

4.1 Mejna vrednosti emisij (mg/m^3) za NO_x za obstoječe naprave iz leta 2002, ki ne obratujejo več kot 1500 obratovalnih ur na leto kot povprečje v obdobju petih let

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Trdna goriva ⁽¹⁾	Tekoča goriva ⁽¹⁾	Tekoči ostanki proizvodnje v kemičnih napravah (nekomercialno gorivo)
0 - 500	450	450	450
> 500	200	400	150

Opomba: ⁽¹⁾ Za del naprave, ki odvaja odpadne pline skozi eno ali več posebnih odvodnih cevi v skupnem odvodniku lahko veljajo mejne vrednosti emisij za trda in tekoča goriva iz tabele glede na skupno vhodno toplotno moč celotne naprave. V takih primerih se emisije skozi vsako izmed odvodnih cevi spremljajo ločeno.

4. 2 Mejna vrednosti emisij (mg/m^3) za NO_x za obstoječe naprave, ki so pridobile dovoljenje pred 1. julijem 1987 in ki ne obratujejo več kot 1500 obratovalnih ur na leto kot povprečje v obdobju petih let

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Trdna goriva
> 500	450

Opomba: Za del naprave, ki odvaja odpadne pline skozi eno ali več posebnih odvodnih cevi v skupnem odvodniku lahko veljajo mejne vrednosti emisij iz tabele glede na skupno vhodno toplotno moč celotne naprave. V takih primerih se emisije skozi vsako izmed odvodnih cevi spremljajo ločeno

5. Za plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), ki kot tekoča goriva uporabljajo lahke in srednje težke destilate, velja mejna vrednost za emisije NO_x 90 mg/m^3 in za CO 100 mg/m^3 .

Za plinske turbine za nujne primere, ki obratujejo manj kot 500 obratovalnih ur na leto, se mejne vrednosti emisij iz te točke ne uporabljajo. Upravljavec takih naprav beleži obratovalne ure.

6. Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za NO_x in CO za naprave na plin

	NO_x	CO
Naprave, ki uporabljajo zemeljski plin, razen plinskih turbin in plinskih motorjev	100	100
Naprave, ki uporabljajo plavžni plin, pline iz koksarniške peči ali nizkokalorične pline iz uplinjanja ostankov destilacij, razen plinskih turbin in plinskih motorjev	200 ⁽⁴⁾	—
Naprave, ki uporabljajo druge pline, razen plinskih turbin in plinskih motorjev	200 ⁽⁴⁾	—
Plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), ki kot gorivo uporabljajo zemeljski plin ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), ki kot gorivo uporabljajo druge pline	120	—
Plinski motorji	100	100

Opombe:

⁽¹⁾ Zemeljski plin je naravni plin v obliki metana z manj kot 20 % (volumskih) nečistoč in drugih sestavin.

⁽²⁾ 75 mg/Nm^3 v primerih, kadar se izkoristek plinske turbine določi pri pogojih osnovne obremenitve po ISO:

(i) plinske turbine za soproizvodnjo toplotne in električne energije s skupnim izkoristkom večjim od 75 %;

(ii) plinske turbine, ki se uporabljajo v kombiniranem ciklu s povprečnim letnim izkoristkom pri proizvodnji električne energije večjim od 55 %;

(iii) plinske turbine za mehanske pogone.

⁽³⁾ Za enociklične turbine, ki ne sodijo v nobeno od kategorij iz opombe ⁽²⁾, vendar pa je njihov izkoristek večji od 35 % – določeno pri osnovni obremenitvi po ISO – je mejna vrednost emisije za NO_x $50 \times \eta / 35$, kjer je η izkoristek plinske turbine pri osnovni obremenitvi po ISO, izražen kot odstotek.

⁽⁴⁾ 300 mg/Nm^3 za obstoječe naprave iz leta 2002, katerih skupna vhodna toplotna moč ne presega 500 MW.

Za plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), se mejne vrednosti emisij NO_x in CO iz tabele v tej točki uporabljajo le pri več kot 70 % obremenitvi.

Plinske turbine in plinski motorji za nujne primere, ki obratujejo manj kot 500 obratovalnih ur na leto so izvzete iz teh mejnih vrednosti emisij iz te točke in 6.1 točke. Upravljalavec takih naprav beleži obratovalne ure.

6.1 Mejne vrednosti emisij (mg/m³) za NO_x za obstoječe naprave iz leta 2002 na plin, ki ne obratujejo več kot 1500 obratovalnih ur na leto kot povprečje v obdobju petih let

	Zemeljski plin	Drugi plini ali tekoča goriva
Plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom)	150	200

Opomba: Za del naprave, ki odvaja odpadne pline skozi eno ali več posebnih odvodnih cevi v skupnem odvodniku, lahko veljajo mejne vrednosti emisij iz te tabele glede na skupno vhodno toplotno moč celotne naprave. V takih primerih se emisije skozi vsako izmed odvodnih cevi spremljajo ločeno.

7. Mejne vrednosti emisij (mg/m³) za prah za naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Premog in lignit ter druga trdna goriva	Biomasa in šota	Tekoča goriva ⁽¹⁾
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

Opombe: (1)

Za obstoječe naprave iz leta 2002, ki za lastne potrebe uporabljajo ostanke destilacij in pretvorb surove nafte, je mejna vrednost za emisije 50 mg/m³.

8. Mejne vrednosti emisij (mg/m³) za prah za naprave na plinasta goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje

Plinasta goriva (splošno)	5
Plavžni plin	10
Plini iz jeklarske industrije, za nadaljnjo uporabo drugje	30

2. DEL

Mejne vrednosti emisij za nove naprave

1. Vse mejne vrednosti emisij se izračunajo pri normalnih pogojih.

V primeru plinskih turbin s kombiniranim krožnim procesom z dodatnim kurjenjem lahko ministrstvo opredeli standardizirano računsko vsebnost kisika, pri čemer upošteva posebne značilnosti naprave.

2. Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za SO_2 za naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Premog in lignit ter druga trdna goriva	Biomasa	Šota	Tekoča goriva
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 pri zgorevanju v zvrtničeni plasti	200
> 300	150 200 pri krožnem zgorevanju ali zgorevanju pod tlakom v zvrtničeni plasti	150	150 200 pri zgorevanju v zvrtničeni plasti	150

3. Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za SO_2 za naprave na plinasta goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje:

Plinasta goriva (splošno)	35
Utekočinjen plin	5
Nizko kalorični plini iz koksarniške peči	400
Nizko kalorični plini iz plavžne peči	200

4. Mejne vrednosti emisij za dušikove okside (NO_x) se izrazijo kot dušikov dioksid (NO_2).

Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za NO_x za naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Premog in lignit ter druga trdna goriva	Biomasa in šota	Tekoča goriva
50-100	300 400 pri zgorevanju lignitnega prahu	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 pri zgorevanju lignitnega prahu	150	100

5. Za plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), ki kot tekoča goriva uporabljajo lahke in srednje težke destilate, je mejna vrednost za emisije za NO_x 50 mg/m^3 in za CO 100 mg/m^3 .

Za plinske turbine za nujne primere, ki obratujejo manj kot 500 obratovalnih ur na leto, se mejne vrednosti emisij iz te točke ne uporabljajo. Upravljavec takih naprav beleži obratovalne ure.

6. Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za NO_x in CO za naprave na plin

	NO_x	CO
Naprave, ki niso plinske turbine in plinski motorji	100	100
Plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom)	50 ⁽¹⁾	100
Plinski motorji	75	100

Opombe:

(1) Za enociklične turbine z izkoristkom, ki je večji od 35 % – določeno pri osnovni obremenitvi po ISO – je mejna vrednost emisij za NO_x $50 \times \eta / 35$, pri čemer je η izkoristek plinske turbine pri osnovni obremenitvi po ISO, izražen kot odstotek.

Za plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), se mejne vrednosti emisij NO_x in CO iz te točke uporabljajo le pri več kot 70 % obremenitvi.

Plinske turbine in plinski motorji za nujne primere, ki obratujejo manj kot 500 obratovalnih ur na leto so izvzete iz teh mejnih vrednosti emisij iz te točke. Upravljavec takih naprav beleži obratovalne ure.

7. Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za prah za naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	
50- 300	20
> 300	10
	20 za biomaso in šoto

8. Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za prah za naprave na plinasta goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje

Plinasta goriva (splošno)	5
Plavžni plin	10
Plini iz jeklarske industrije, za nadaljnjo uporabo drugje	30

3. DEL

Najnižja stopnja razžveplanja

1. Najnižja stopnja razžveplanja za obstoječe naprave iz leta 2002

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Najnižja stopnja razžveplanja	
	Obstoječe naprave iz leta 2002	Druge naprave
50-100	80 %	92 %
100-300	90 %	92 %
> 300	96 % ⁽¹⁾	96 %

Opombe:

⁽¹⁾ Za naprave, ki kurijo naftni skrilavec, je najnižja stopnja razžveplanja 95 %.

2. Najnižja stopnja razžveplanja za nove naprave

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Najnižja stopnja razžveplanja
50-100	93 %
100-300	93 %
> 300	97 %

PRILOGA 2

I. Splošna pravila za določitev obdobji zagona in ustavitve

Za določitev konca obdobja zagona in začetka obdobja ustavitve veljajo naslednja pravila:

- a) merila ali parametri, ki se uporabljajo za določitev obdobji zagona in ustavitve, so pregledni in jih je mogoče preveriti od zunaj;
- b) določitev obdobji zagona in ustavitve temelji na pogojih, ki omogočajo stabilen proces proizvodnje ob upoštevanju zdravstvenih in varnostnih standardov;
- c) obdobja, med katerimi naprava po zagonu obratuje stabilno in varno z oskrbo z gorivom, vendar brez odvajanja toplote ali električne ali mehanske energije, niso vključena v obdobje zagona ali ustavitve.

II. Določitev obdobji zagona in ustavitve za naprave, ki so sestavljene iz dveh ali več delov (naprav ali kurilnih naprav)

II.1 Za namen izračuna povprečnih vrednosti emisij iz 21. člena te uredbe veljajo naslednja pravila za določitev obdobji zagona in ustavitve naprav, ki so sestavljene iz ene ali več delov:

- a) vrednosti, izmerjene med obdobjem zagona prvega dela naprave, ko se ta zaganja, in obdobjem ustavitve zadnje enote, ko se ta ustavlja, se ne upoštevajo;
- b) vrednosti, določene med ostalimi obdobji zagona in ustavitve posameznih delov naprave se ne upoštevajo le, če so izmerjene ali, kadar meritev ekonomsko ali tehnično ni mogoče izvesti, izračunane ločeno za vsak zadevni del naprave.

II.2 Za namen 13. točke 3 člena te uredbe sta obdobji zagona in ustavitve naprav, ki so sestavljene iz dveh ali več delov, le obdobje zagona prvega dela, ko se ta zaganja, in obdobje ustavitve zadnjega dela, ko se ta ustavlja.

Za naprave, za katere je v skladu s točkami 2.1, 4.1, 4.2 in 6.1 iz 1. dela priloge 1 te uredbe dovoljena uporaba mejne vrednosti emisij za del naprave, ki odvaja odpadne pline skozi eno ali več posebnih odvodnih cevi v skupnem odvodniku, se lahko obdobji zagona in ustavitve določita ločeno za vsak posamezni del naprave. Obdobji zagona in ustavitve za del naprave sta sestavljeni iz obdobja zagona prve kurilne enote, ki se zaganja znotraj zadevnega dela naprave, in obdobja ustavitve zadnjega dela naprave, ki se ustavlja znotraj zadevnega dela naprave.

III. Določitev obdobji zagona in ustavitve za naprave, ki proizvajajo električno energijo ali dobavljajo energijo za mehanski pogon, na podlagi pragov obremenitve:

- a) za naprave, ki proizvajajo električno energijo, in za naprave za mehanske pogone velja, da se obdobje zagona konča na točki, ko naprava doseže minimalno obremenitev pri zagonu za stabilno proizvodnjo;
- b) za obdobje ustavitve velja, da se začne ob začetku prenehanja oskrbe z gorivom po točki minimalne obremenitve pri ustavitvi za stabilno proizvodnjo, po kateri se proizvedena električna energija ne dobavlja več v omrežje ali proizvedena mehanska energija ne koristi več mehanski obremenitvi;
- c) pragovi obremenitve, ki se uporabljajo za določitev konca obdobja zagona in začetka obdobja ustavitve za naprave, ki proizvajajo električno energijo, in se vključijo v dovoljenje naprave, so določen odstotek nazivne izhodne električne moči naprave;
- d) pragovi obremenitve, ki se uporabljajo za določitev konca obdobja zagona in začetka obdobja ustavitve za naprave za mehanski pogon in se vključijo v dovoljenje naprave, so določen odstotek izhodne mehanske energije naprave.

IV. Določitev obdobji zagona in ustavitve za naprave, ki proizvajajo toploto, na podlagi pragov obremenitve:

- a) za naprave, ki proizvajajo toploto, velja, da se obdobje zagona konča, ko naprava doseže minimalno obremenitev pri zagonu za stabilno proizvodnjo in se lahko toplota varno in zanesljivo dobavlja v distribucijsko omrežje, toplotnemu akumulatorju ali se neposredno uporablja na območju naprave;
- b) za obdobje ustavitve velja, da se začne potem, ko se doseže minimalna obremenitev pri ustavitvi za stabilno proizvodnjo, ko toplote ni več mogoče varno in zanesljivo dobavljati v omrežje ali neposredno uporabljati na območju naprave;
- c) pragovi obremenitve, ki se uporabljajo za določitev konca obdobja zagona in začetka obdobja ustavitve za naprave, ki proizvajajo toploto, in se vključijo v dovoljenje naprave, so določen odstotek nazivne izhodne toplotne moči naprave;
- d) obdobja, ko naprave, ki proizvajajo toploto, segrevajo akumulator ali rezervoar brez odvajanja toplote, se štejejo za obratovalne ure in ne za obdobje zagona ali ustavitve.

V. Določitev obdobja zagona in ustavitve za naprave, ki proizvajajo toploto in električno energijo, na podlagi pragov obremenitve

Za naprave, ki proizvajajo električno energijo in toploto, se obdobji zagona in ustavitve določita v skladu s III. in IV. točko te priloge upoštevanju proizvedene električne energije in toplote.

VI. Določitev obdobja zagona in ustavitve na podlagi obratovalnih parametrov ali ločenih procesov

Za določitev minimalne obremenitve pri zagonu in ustavitvi za stabilno proizvodnjo se opredelijo najmanj tri merila, pri čemer je konec obdobja zagona ali začetek obdobja ustavitve dosežen, ko sta izpolnjeni najmanj dve merili.

Ta merila se izberejo izmed naslednjih:

- a) ločeni procesi, določeni v VII. točki te priloge, ali enakovredni procesi, ki ustrezajo tehničnim značilnostim naprave;
- b) pragovi za obratovalne parametre, določeni v VII. točki te priloge, ali enakovredni parametri, ki ustrezajo tehničnim značilnostim naprave.

VII. Ločeni procesi in obratovalni parametri, povezani z obdobjema zagona in ustavitve:

- ločeni procesi, povezani z minimalno obremenitvijo pri zagonu za stabilno proizvodnjo:
 - a) za kotle na trda goriva: celoten prehod z uporabe stabilnostnih pomožnih ali dodatnih gorilnikov na obratovanje le z običajnim gorivom;
 - b) za kotle na tekoča goriva: zagon glavne črpalke za napajanje z gorivom in ko se tlak olja v gorilniku stabilizira ter za katerega se pretok goriva lahko uporabi kot kazalnik;
 - c) za plinske turbine: točka, ko način izgorevanja preklopi na popolnoma vnaprej pripravljeno ustaljeno stanje ali „prosti tek“;
- obratovalni parametri:
 - a) vsebnost kisika v dimnih plinih;
 - b) temperatura dimnega plina;
 - c) tlak pare;
 - d) za naprave, ki proizvajajo toploto: entalpija in pretok tekočin za prenos toplote;
 - e) za naprave na tekoča in plinska goriva: pretok goriva kot odstotek nazivne zmogljivosti pretoka goriva;
 - f) za naprave s parnim kotlom: temperatura pare ob izhodu iz kotla.